

РЕШЕНИЕ

№ 6947

гр. София, 27.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 10.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **6695** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на К. В. С., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [населено място], [улица] ет. 1, ап. 1 чрез адв. П. Г. и съгласно уточняваща молба от 24.07.2024г. срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220423003897-091-001 от 08.02.2024 г., издаден от М. А. К. - Н. — орган, възложил ревизията, и Е. М. И. - Г. - ръководител на ревизията в частта, с която е установен данък по чл. 48 от Закона за данъка върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за 2019г. общо в размер на 4 642,43лв., от които 3 291, 90лв. главница и 1 350,53лв. лихва за забава, потвърден в тази му част с Решение № 667/17.05.2024г. на директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" (ОДОП) С. при ЦУ на НАП.
В сезиращата съда жалба и подадена уточняваща молба от 24.07.2024г. /лист 366/ се оспорва като незаконосъобразен издадения РА само в частта на установените задължения за 2019г., изменени в тази му част с решението на директора на дирекция ОДОП, като е определен дължим данък в размер на 3 291, 90 лв. Жалбоподателят твърди, че РА в оспорената част е неправилен и незаконосъобразен, тъй като сума в размер на 25 000лв., дарена от неговата майка не е отчетена както от ревизиращия орган, така и от решаващия такъв при изготвената съпоставка за съответствие за 2018г., което е довело до неправилно определено начално салдо за 2019г. респективно до неправилно определяне на недостиг за тази година и съответно неправилно определен размер на дължим данък за същата. В тази връзка моли за отмяна на РА в

тази обжалвана част.

В проведените съдебни заседания процесуалния представител на жалбоподателя поддържа жалбата, прави доказателствен искания и моли за отмяна на РА. Претендира присъждане на направените разноски, съгласно приложен списък.

Ответникът, директорът на Дирекция "ОДОП" С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител моли за отхвърляне на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, посочва, че не са представени доказателства за заплащане на същото.

СГП редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220423003897-020-001 от 03.07.2023 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22220423003897-020-002/19.10.2023 г., издадени от М. А. К. - Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на К. В. С. за определяне на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2018 г. до 31.12.2022 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220423003897-092-001/04.01.2024 г., срещу който подаденото писмено възражение е прието за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22220423003897-091-01/08.02.2024г, издаден от М. А. К. - Н. - орган, възложил ревизията, и Е. М. И. - Г. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията при ТД на С., връчен на по електронен път на 25.02.2024 г. Като резултат от проведеното ревизионно производство, са установените задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ общо в размер на 9 417,53лв. За 2018г. и 2020 г. задълженията са определени на основание чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ. а за 2019г., 2021 г. и 2022 г. данъчната основа е определена по реда по чл. 122, ал. 2 от ДОПК, като е установен дължим данък по чл. 48 от ЗДДФЛ. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в общ размер на 2 953.20 лв.

В хода на ревизията е установено, че ревизираното лице е местно физическо лице и на основание чл. 4, ал. 1 от ЗДДФЛ е носител на задължения за данъци върху доходи, придобити от източници в Република България и в чужбина. Семейният статус на субекта е „разведен“ с две непълнолетни деца, като за първото дете не е установено плащане на издръжка и съответно с РА не са определяни разходи за такава. Установено е, че от 2020г. ревизираното лице живее с второто си дете и майката Н. Х. на семейни начала. Посочен е като служебно известен факт издаденият на госпожа Х. РА № №Р-22220423003898-091- 001/26.02.2024 г., за ревизирани 2018г.-2022г.

На основание чл. 37. ал. 3, чл. 53 и чл. 56 от ДОПК са връчени две Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, с които са изискани документи и писмени обяснения за получените доходи и реализираните разходи през ревизираните периоди. В| отговор са представени документи и писмени обяснения, като не е приложена изисканата декларация за

разкриване на банкова тайна. Поради това е изискано от Софийски районен съд /СРС/ да постанови разкриване на сведения и операции за наличностите по банкови сметки, с титуляр ревизирания субект. В отговор са издадени Решение №16753/17.10.2023 г. и Решение №17566/27.10.2023 г. на СРС, с които е допуснато разкриване движението на парични средства по банковите сметки на К. В. С., съответно в „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД и в „БАНКА ДСК“ АД. Получената информация в отговор на изпратените искания е анализирана подробно в РД.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на „СИДМА“ във връзка с покупки от ревизираното лице на метални елементи, както и на Й. Т. М. и В. Г. М. - в качеството им на продавачи на гараж, закупен от жалбоподателя. За резултатите от проверките са съставени протоколи, описани подробно в РД.

По реда на чл. 37, ал. 5, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК са изпратени искания за представяне на документи, сведения и писмени обяснения от трети лица до Столична община, [община], [община] и [община], където ревизираното лице притежава недвижими имоти. Изискани са данни за платени суми и получени плащания от „ЕЛЕКТРОХОЛД ПРОДАЖБИ“ ЕАД, „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ“ АД, „СОФИЙСКА ВОДА“ АД, „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД, „ЙЕТЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД, „СПИДИ“ АД, ИЗИПЕЙ“ АД. СДВР „БЪЛГАРСКИ ДОКУМЕНТИ ЗА САМОЛИЧНОСТ, относно информация за преминаванията през ГКПП на страната, до СДВР „ПЪТНА ПОЛИЦИЯ“, относно притежаваните МПС. Получената информация е обсъдена в РД.

Извършена е съпоставка на получените доходи и реализираните разходи за всяка от ревизираните години.

Установено е, че К. С. е придобил следните недвижими имоти:

- със Заповед №РСР22-РА50-147/20.09.2022 г. на кмета на Столична община, район „С.“ за възстановяване на собственост на УПИ VIII-502.362, отреден за „За производство, складове, офиси и търговия“, кв. 25 с площ 3358 кв. м., находящ се в [населено място], район „С.“, промишлена зона И., имот с идентификатор 68134.502.4000.

- с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот №141, том II, рег. №6451, дело №235 от 08.10.2021 г., е закупил от Й. Т. М. и В. Г. М. самостоятелен обект в сграда - гараж №3/6, находящ се в [населено място], р-н В., [улица] за сумата

от 9 500,00 лв., заплатена в брой пред нотариуса. Същата е потвърдена при извършените насрещни проверки на продавачите.

Освен това жалбоподателят е придобил по наследство идеални части от недвижими имоти апартамент в [населено място], земя и сграда в Х., земя и сграда в С.. В резултат на получените отговори от общините е установено, че лицето не е заплащало данък сгради и такса смет за тези имоти.

За периода на ревизията К. В. С. е получавал доходи от трудови правоотношения от НАЦИОНАЛНА КОМПАНИЯ „ЖЕЛЕЗОПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ и са му изплащани обезщетения от НОИ. Получените доходи са взети предвид при съпоставката по години - за 2018 г. - 9 449,50 лв., за 2019 г. - 10 025,84 лв., за 2020 г. - 21 795,65 лв., за 2021 г. - 13 460,40 лв. и за 2022 г. - 16 053,74 лв.

Съгласно получените данни от КАТ ревизираното лице е придобило лек автомобил VOLKSWAGEN UP с рама №WVWZZZAAZED014718 с рег. номер С. по договор от 02.05.2021 г. за сумата от 2 350,60 лв. и е продало на 16.01.2016 г. лек автомобил ФОРД ТРАНЗИТ с рама №WF0TXXGBFT1K63227 и рег. номер С. срещу сумата от 800,00 лв. Извършения разход е отразен в съпоставките за съответната година.

В отговор на отправените запитвания към „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД и „СПИДИ“ АД е установено, че през периодите в обхвата на ревизията К. В. С. е изпращал множество пратки с наложен платеж до получатели в страната. Предмет на продажба са били авточасти, изплатени на каса в куриерските дружества и по банков път. В съпоставката по години са отразени получените приходи от продажби чрез куриерските дружества, в т.ч. за 2018 г. - 2 345,00 лв., за 2019 г. - 1 430,00 лв., за 2020 г. - 2 060,00 лв., за 2021 г. - 1 910,00 лв. и за 2022 г. - 1 555,00 лв. Прието е, че същите представляват недеklarиран доход по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДЦФЛ и с РА са включени в данъчната основа за облагане по ЗДЦФЛ.

При анализа на подробните справки за движението на парични средства по банковите сметки, получени от „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД е констатирано, че жалбоподателят е получавал по банков път парични преводи от родителите си, като дарения. Същите са приети от органите по приходите и са взети предвид в приходната част на съпоставките, в т.ч. за 2018 г. в размер на 53 050,00 лв., за 2019 г. - 24 995,00 лв., за 2020 г. - 23 900,00 лв., за 2021 г. - 26 480,00 лв. и за 2022 г. - 11 480,00 лв.

От банковите извлечения е установено още, че К. В. С. е внасял в брой на касата в банката по своите банков сметки парични суми, както следва: за 2018 г. - 3 832,00 лв., за 2019 г. - 9 920,41 лв., за 2020 г. - 2 000,00 лв., за 2021 г. - 9 670,00 лв. и за 2022г. - 3 000,00 лв. Прието е, че внесените суми представляват доход на лицето по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДЦФЛ, който не е декларирани и с РА са включени при определянето на данъчната основа за облагане за съответната година.

По отношение на разполагаемите средства в брой, тъй като жалбоподателят не е предоставил данни в отговор на изрично изисканата му информация ревизиращите са

приели, че към 01.01.2018 г. е житейски оправдано да е разполагал с 5 000,00 лв., а към края на периода, както и за всички останали периоди в обхвата на ревизията са признали 0.00 лв.

От предоставените банкови извлечения са установени разполагаемите парични средства по сметките на лицето, които са намерили отражение в съпоставката по периоди, в т.ч. към 01.01.2018 г. - 2 131,78 лв., към 01.01.2019 г. -44 519,60 лв., към 01.01.2020 г. - 50 747,59 лв., към 01.01.2021 г. - 14 463.93 лв., към 01.01.2022 г. - 3 931,69 лв. и към 31.12.2022 г.-23 485,11 лв.

Предвид обстоятелството, че ревизираният субект не е декларирал размер на обичайните разходи за издръжка и живот, същите са определени, като са взети предвид плащанията през ПОС терминал, установени от банковите извлечения за 2018 г. - 18 801,02 лв., за 2019 г. - 39 393,00 лв., за 2020 г.-25 054,61 лв., за 2021 г.-42 053,69 лв. и за 2022 г. -11 672,55 лв.

При извършена проверка в информационната система на НАП е констатирано, че към жалбоподателя са издавани фактури от регистрирани по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ лица, крило са включени в съпоставката по години, в т.ч. за 2018 г. - 5 839,14 лв., за 2019 г. - 24 516,27 лв., за 2020 г. - 12 729,99 лв., за 2021 г. - 10 578,13 лв. и за 2022 г. - 6 341,33 лв.

В разходната част на съпоставките са отразени изплатените суми чрез „ИЗИПЕЙ“ АД за ел. енергия, в т.ч. за 2018 г. - 500,00 лв.. за 2020 г. - 500,00 лв., за 2021г. - 1 520,00 лв., за 2022 г. - 512,00 лв.

Включени са като разход по периоди, заплатените суми за данъци, в т.ч. за ревизираните години.

Покупката на гараж и на лек автомобил са включени като разходи за 2021 г., съответно в размер на 9 500,00 лв. и в размер на 2 350,60 лв.

При така изготвените съпоставки в табличен вид е установено, че за периодите 2019 г., 2021 г. и 2022 г. извършените разходи от К. С. превишават получените доходи.

Освен това, доколкото получените от жалбоподателя суми чрез продажби през „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД и „СПИДИ“ АД и внесените по банковите сметки от лицето пари в брой не са декларирани е преценено, че същите формират облагаем доход, по смисъла на чл. 10, ал. 1 от ЗДДФЛ и обуславят задължение за подаване на годишна данъчна декларация /ГДД/. С оглед факта, че до започване на ревизията не са подадени ГДД за 2018 г., 2019 г., 2020 г., 2021 г. и 2022 г. е прието, че са налице данни за укрити доходи и декларираните доходи не съответстват на имущественото състояние на лицето и съответно на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК.

Поради горното и на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК е изготвено Уведомление №Р-22220423003897-113-001/06.12.2023 г., с което ревизираното лице е уведомено, че

основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода 01.01.2018 г. - 31.12.2022 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 - чл. 124 от ДОПК. Уведомлението е връчено по електронен път на 12.12.2023 г. На същата дата е връчено и Уведомление № Р-22220423003897-139-001/06.12.2023 г., с което по реда на чл.17, ал. 1, т. 2 от ДОПК на К. С. са разяснени правата в производството по реда на ДОПК, вкл. и правото на защита и същата е предупредена за последиците от неизпълнение на задълженията по реда на този кодекс. Едновременно с цитираните уведомления е връчено ИПДПОЗЛ №Р-22220423003897- 040-002/06.12.2023 г., с което е изискано да бъдат попълнени декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК, касаещи имущественото състояние на задълженото лице за ревизираните периоди. Не са представени изисканите декларации.

На основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК е направен анализ на относимите обстоятелства, за периодите, в които е установен недостиг на парични средства, необходими за покриване на извършените от лицето разходи /за 2019 г., 2021 г. и 2022 г./. В случая това са изброените в т. 1 - 4, т. 8, т. 14 и т.16 от същата разпоредба. Доказателствата за наличие на посочените обстоятелства са изведени от официални документи и документи с достоверни данни, в т.ч.: данни за наличностите, движението и транзакциите по банковите сметки, предоставени от съответните търговски банки и получените отговори от „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД и „СПИДИ“ АД доказателства за изплатени суми за продажба на авточасти изпратени с наложен платеж.

Определена е годишна данъчна основа за всеки един от периодите, която включва освен получените доходи от продажба на авточасти чрез куриерските дружества, внесените от жалбоподателя на каса пари по банковите му сметки и недостига на парични средства за покриване на реализираните разходи за периодите 2019 г., 2021 г. и 2022 г. Посочените правни основания за годините, в които приходите надвишават разходите е разпоредбата на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ, а за годините, в които е формиран недостиг данъчната основа е определена по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК, като размера на дължимия данък е определен, съгласно чл. 48, ал. 1 от с.з.

В резултат на извършената ревизия са определени следните стойности на годишна данъчна основа, съответно дължим данък конкретно за относимите и оспорени в настоящото производство ревизираните периоди, а именно за 2018г. и 2019г.:

За 2018 г. е установен допълнителен размер на доходите и е изчислена годишна данъчна основа в размер на 6 177,00 лв., включваща получените суми от продажби на авточасти чрез куриерските дружества в размер на 2 345,00 лв. и направените вноски в брой по банковите сметки от жалбоподателя в размер на 3 832,00 лв. На основание чл.

35, т. 6 от ЗДДФЛ е изчислен дължим годишен данък в размер на 617,70 лв. и са начислени лихви в размер на 316,22 лв.

За 2019 г. е установен допълнителен размер на доходите и е изчислена годишна данъчна основа на основание чл. 122, ал 2 от ДОПК в размер на 45 067,92 лв., включваща установено несъответствие между разходите и доходите в размер на 33 717,51 лв., получените суми от продажби на авточасти чрез куриерските дружества в размер на 1 430,00 лв. и направените вноски в брой по банковите сметки от жалбоподателя в размер на 9 970 41 лв при което е изчислен дължим годишен данък в размер на 4 506,79 лв. и са начислени лихви в размер на 1 848.95 лв.

Актът е оспорен по реда на [чл. 152 ДОПК](#) с подаването на жалба в 14-дневния срок с жалба вх. №5738/11.03.2024 г. по регистъра на офис Б. при ТД на НАП С.. С Решение № 667/17.05.2024г., директорът на Дирекция ОДОП С. е изменил установените с РА задължения за всяка една от ревизираните години, включително и за оспорения в настоящото производство ревизиран период 2019г. За неправилно е прието включването в данъчната основа на внесените пари в брой по банковите сметки на лицето, тъй като същите вече са включени като налични по банковата сметка в края на всяка от ревизираните години и са участвали при формирането на недостига. Облагането им веднъж като недостиг и втори път като внесени на каса води до дублиране на задълженията /два пъти за едно и също нещо/, поради което направените вноски в брой по банковите сметки в размер на 3 832, 00 лв. за 2018г. и в размер на 9 920, 41 лв. за 2019г. са изключени при определянето на данъчната основа за тези години, в резултат на което е намалено задължението за 2018г. и за 2019г. с тези суми.

Предвид горното за 2018г. е определен дължим данък в размер на 234,50 лв., ведно със съответната лихва.

За 2019г., при съпоставката е формиран недостиг на парични средства, които да покрият извършените разходи в размер на 33 717,51 лв., от

които решаващият орган е приел, че трябва да се признаят за начална разполагаема сума установеното през предходния период превишение в размер на 2 228,57 лв., т.е. недостигът е определен в размер на 31 488,94 лв., към който при определяне на данъчната основа за облагане по чл. 17 от ЗДДФЛ са включени единствено получените доходи от продажби чрез „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД в размер на 1 430,00 лв., съответно при данъчна основа в размер на 32 918, 94 лв. е определен дължим данък в размер на 3 291,90 лв.

Решението на директора на Дирекция ОДОП С. е връчено на 02.06.2024г.

По делото е прието и неоспорено от страните заключение на съдебно-счетоводна експертиза /ССЕ/, като вещото лице е отговорило на поставените въпроси, разглеждайки подробно и пространно всички ревизирани години в т.ч. и тези извън предмета на спора. Вещото лице е извършило съпоставка на доходите с разходите за спорните 2018г. и 2019г., отразено в таблици № 14 и № 15 от констативно съобразителната част на заключението. В таблица № 14 е включило получен на 11.09.2018г. паричен превод в размер на 25 000 лв. по банковата сметка на жалбоподателя от неговата майка Б. К. С. /таблица № 15 на лист 17/ от ССЧС, който не е отразен, при изготвянето на съпоставката на притежавани имуществва и направени разходи с получени доходи за 2018г. от ревизиращите органи, при издаването на РД, съответно РА. От заключението на вещото лице се установява, че след включването на посочената сума, при съпоставката на доходи с разходи, превишението на доходите спрямо разходите за 2018г. е в размер на 27 228, 57 лв. за 2018г. т.е. не е налице недостиг. Тази сума е посочена от вещото лице като начално салдо, при изготвяне на съпоставката за 2019г. /таблица № 15/ на ССЧЕ. В последната също така вещото лице е отразило сума от 1 110 лв., /различна от тази

установена при ревизията, а именно 1 430/, като доход от получени парични преводи и наложени платежи от „Еконт България“ ЕАД. Сумата е получена като сбор от подробно изброени преводи /НП и ППП/, описани по дати и стойност в таблица № 12 на стр. 14 от заключението. При тези данни съобразени от вещото лице, изготвената съпоставка на доходите с разходите установява недостиг за 2019г. в размер на 6 437, 74лв. /Таблица № 15/ на ССЧЕ. Посочената сума е определена за данъчна основа за 2019г., като ревизията за този период е по реда на чл. 122 от ДОПК, съответно, върху същата се прилага размера на данъка по чл. 48 от ЗДДФЛ, който вещото лице е определило на 754, 77 лв., ведно с лихва за забава в размер на 309, 65 /Таблица 17/ на ССЧЕ. Вещото лице е посочило и данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2018г. в размер на 2 345лв. и дължим данък в размер на 234,50 лв., ведно с лихва за забава в размер на 120,05 лв. /таблица 16/ на ст 20 от ССЧЕ.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата до съда е подадена на 14.06.2024г. т.е. в законоустановения срок, от надлежна страна и след обжалване на ревизионния акт по административен ред, поради което същата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосноваост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално - правните разпоредби по издаването му.

Осъществявайки контрол в посочения обхват, настоящият състав приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, съгласно приложената Заповед № РД-01-623/22.06.2023г. на директора на ТД на НАП С. /л.17/, в кръга на определените му правомощия, в резултат на надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и чл. 113 от ДОПК със ЗВР №Р-22220423003897-020-001 от 03.07.2023 г. от М. А. К. – Н., в качеството ѝ на орган възложил

ревизията.

Видно от приложеното копие на процесния РА, същият е подписан с електронен подпис. Представените писмени и веществени доказателства, удостоверяват наличието на квалифициран електронен подпис на издателите на акта. В тази връзка настоящият състав приема, че оспореният РА е издаден от компетентен орган по чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в рамките на законоустановените срокове, в предвидената форма, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа изискуемите реквизити по чл. 120, ал. 2 от ДОПК. При издаването на РА не са допуснати съществени нарушения на процесуалния закон.

По приложението на материалния закон съдът намира следното:

Предметът на спора очертан чрез обстоятелствената част и петитума на жалбата, съответно уточняващата молба от 24.07.2024г. е установения с РА данък по чл. 48 от ЗДДФЛ за 2019г. общо в размер на 4 642,43лв., от които 3 291, 90лв. главница и 1 350,53лв. лихва за забава, потвърден в тази му част с Решение № 667/17.05.2024г. на директора на дирекция ОДОП С..

Ревизията за 2019г. е извършена при прилагане на особения ред на чл. 122 от ДОПК, като е установен недостиг на парични средства, необходим за покриване на извършените от лицето разходи за тази година. В случая жалбоподателят не оспорва основанията за извършването на ревизия по особения ред на чл. 122, ал. 1, т.1 т. 2 и т. 7 от ДОПК, а именно наличието на данни за укрити приходи, неподдаването на декларация до започване на ревизията и наличието на несъответствия между доходите на ревизираното лице и неговото имуществено и финансови състояние. Оспорва се размерът на установеното задължение, като се твърди, че началното салдо за 2019г. е неправилно определено, респективно изводът, че е налице недостиг в посочения от органа по приходите размер, изменен от решаващия орган на 31 488, 94 лв. е неправилно определен. Тези възражения настоящият съдебен състав намира за основателни предвид следното:

От приложените по делото доказателства, както и от заключението на вещото лице се установява, че на 11.09.2018г. по банковата сметка на жалбоподателя е постъпила сума в размер на 25 000лв. с основание „подарък“, неотразена на ред 11 от ревизиращият орган в изготвената на стр. 44 -45 от РД съпоставка за съответствие на доходите с разходите, но отразена от вещото лице при извършването на същата съпоставка в таблица № 14 на стр. 17 от приетата по делото ССч.Е. За така получената сума е приложено извлечение от банковата сметка на жалбоподателя на лист 199 от делото. Същевременно в хода на ревизията е установено и не се оспорва, че родителите на жалбоподателя са притежавали финансови средства, които да предоставят на същия /стр. 12 от РД/. Следователно неправилно в РД

на лист 44 „Констатации относно получени доходи“ в т. 3 е посочено, че получените по банкови сметки суми от родители са в общ размер на 53 050лв., респективно неправилно същата сума е отразена като общ размер на дарената от родителите на жалбоподателя сума на ред 15 от изготвената съпоставка, вместо сумата от 78 050 лв. От заключението на вещото лице също така се установява, че неправилно в РД при съпоставката на доходите с разходите в табличен вид на ред 5 е отразена сумата от 1 430лв., като получени преводи по банкова сметка от „Еконт България“ ЕАД, вместо 1 110лв., отразена от вещото лице на ред 5 от в Таблица № 15 на стр. 19 от заключението. В тази връзка вещото лице нагледно и подробно е посочило по дати и стойности в Таблица 12 на стр. 15 от заключението получените суми от „Еконт България“ ЕАД за 2019г. по наложен платеж и парични преводи, чийто сбор е сумата от 1 110 лв.

Предвид изложеното неправилни и необосновани се явяват изложените в РА констатации, при изготвяне на съпоставката за съответствие за 2018г. и 2019г. досежно получените суми като дарение от родители през 2018г. и тези от „Еконт България“ ЕАД през 2019г., което е довело до неправилно определяне на данъчното задължение на жалбоподателя за 2019г. Пропускът на ревизиращия орган да включи процесната сума при определяне на съпоставката за съответствие в предходната 2018г. година, не посочването на правилно начално салдо за процесната 2019г. година е довело до неправилно определяне на задълженията на жалбоподателя за 2019г. В случая не е спорно и е прието от решаващия орган /стр. 10, абзац втори от решението/, че установено превишение на доходите над разходите, които не са доказани като изразходвани през 2018г. следва да бъдат приети за начално разполагаемо салдо за 2019г. Следователно така установеното от вещото лице превишение от 27 228,57лв. за 2018г. следва да се приеме за начално салдо за 2019г. Констатациите на ревизиращия орган се оборват от приложените по делото доказателства в т. ч. и от приетото и неоспорено от страните заключение на ССЧЕ, което съдът като пълно и обосновано кредитира изцяло в относимата му към предмета на спора част.

По така изложените съображения, РА следва да бъде изменен в частта на установените задължения за 2019г., съобразно определената от вещото лице по заключение на ССЧ.Е данъчна основа в размер на 6 437, 74лв. /Таблица № 15 и Таблица № 17/, като върху същата е определен данъка по чл. 48 от ЗДДФЛ в размер на 754, 77 лв., ведно с лихва за забава в размер на 309, 65 /Таблица 17/ на ССЧЕ.

За пълнота е необходимо да се посочи, че заключението на вещото лице потвърждава установените с РА и изменени в следствие с решението на директора на дирекция ОДОП С. задължения на жалбоподателя за 2018г. по ЗДДФЛ.

При този изход на спора в полза на жалбоподателя на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК следва да се присъдят направените по делото разноски, като такива се претендират, съобразно приложен списък в размер на 1 450 лв. за възнаграждение за вещо лице и в размер на 1 500 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение. Видно от приложен на лист 373 от делото договор за правна защита и съдействие от адв. П. Г. в графа договорено възнаграждение е отбелязано „безплатно“. Следователно разноски следва да бъдат присъдени само за заплатено възнаграждение за вещо лице.

Воден от гореизложеното, и на основание [чл. 160, ал. 1 от ДОПК](#), Административен съд София – град, III отделение, 17 състав,

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Ревизионен акт 22220423003897-091-001 от 08.02.2024г. в частта на установените задължение по ЗДДФЛ за 2019г., потвърден (изменен) в тази му част с решение № 668/17.05.2024г. на директора на дирекция ОДОП С., като установения данък за 2019г. в размер на 3 291,90 лв., ведно с дължимите лихви в размер на 1 350,53лв., определя на данък в размер на 754,77лв., ведно с дължимите лихва в размер на 309,65 лв.

ОСЪЖДА дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП да заплати на К. В. С., ЕГН: [ЕГН] разноски по делото в размер на 1450 лв.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: